

POM

PIET PIENTER EN BERT BIBBER

INTEGRAAL 9

MATSUOKA

Bronnen voor dossier:

Bex, Jan: 'Legendarische Pom, tekenaar van Piet Pienter en Bert Bibber, wordt maandag 90 jaar'.

In: *Het Belang van Limburg*, 14 november 2009.

Bex, Jan: 'Het moest altijd beter. Pom, geestelijke vader van Bert Bibber en Piet Pienter wordt 90'.

In: *Gazet van Antwerpen*, 14 en 15 november 2009.

Bulté, Annemie: '60 jaar Piet Pienter en Bert Bibber. Pom (91) De oudste striptekenaar van Vlaanderen'.

In: *Humo*, 4 januari 2011.

De Weyer, Geert: "'Ik leef tegen mijn goesting.'" Vlaanderens oudste tekenaar Pom (91)

over zestig jaar Piet Pienter en Bert Bibber'. In: *De Morgen*, 8 januari 2011.

Matthyssen, Kristin: 'Piet Pienter en Bert Bibber: "Tot het allerlaatste bleef papa worstelen met het leven"'

In: *Gazet van Antwerpen*, 13 november 2019.

Smet, Jan en Horsten, Toon: *Vlaamse Reuzen*, Uitgeverij Vrijdag, Antwerpen, 2014.

Vets, Tom: 'Een standbeeld? Dan kom ik uit mijn graf!' Tekenaar Pom (91) staat stil bij zestigste verjaardag Piet Pienter en Bert Bibber'. In: *Gazet van Antwerpen*, 5 januari 2011.

© 2022 Matsuoka/Standaard Uitgeverij
Franklin Rooseveltplaats 12, 2060 Antwerpen

Lay-out: Leuk Ontwerp!

Voor meer info:

www.standaarduitgeverij.be

info@standaarduitgeverij.be

Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing
zijn uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.

D/2022/0034/125 (regulier)

D/2022/0034/151 (luxe)

ISBN 978 90 02 27100 7

Een week in januari 2011

De laatste interviews met Pom

Pom hield niet van journalisten of had er op zijn minst een haat-liefdeverhouding mee (zie ook integrale 4). Het aantal beroepsjournalisten dat hem ooit geïnterviewd heeft, kan je dus makkelijk op twee handen tellen. En dat over drie decennia! Toch verschenen begin januari 2011 drie interviews met Pom: op dinsdag 4 januari door Annemie Bulté in *Humo*, op woensdag 5 januari door Tom Vets in *Gazet van Antwerpen* en op zaterdag 8 januari door Geert De Weyer in *De Morgen*. Wat deed Pom overstag gaan? En was hij plots milder geworden?

‘Laat me toch met rust.’

‘Ik zag dat het in 2011 zestig jaar geleden was dat het eerste krantenstrookje van het Piet Pienter en Bert Bibber-verhaal *Het vredeswapen* in *Het Handelsblad* verscheen en dat Pom zelf op 16 november 2010 eenennegentig jaar was geworden, en daarmee Vlaanderens oudste stripauteur was. Hij fascineerde me. Ik had het befaamde interview met Jan Smet in *Stripgids* gelezen (zie integrales 2 en 4), en vroeg me af waarom Pom niet vaker werd geïnterviewd’, vertelde *De Morgen*-journalist Geert De Weyer een tiental jaar later. ‘Die gelegenheid van 60 jaar kon ik niet aan me voorbij laten gaan. Dus belde ik hem op een dag op, wetende dat hij wellicht geen interviews zou geven. Tot mijn grote verbazing gebeurde er toen iets vreemds. “Ik weet dat u geen interviews wilt geven, maar ik ben een journalist en in die hoedanigheid kan ik niet anders dan het u vragen”, zei ik hem. Ik verwachtte dat hij of de hoorn zou toesmijten of er zich kordaat aan zou onttrekken. Maar kijk, hij zei plots enigszins verbaasd: “En waarom denk jij dat? Wie zegt dat?” Ik mocht dus komen. Een uur voor ik vertrok heb ik hem toch nog maar even opgebeld. Ik zag hem nog van gedachten veranderen op het allerlaatste moment. Je hebt een reputatie of je hebt er geen, hé!’ (lacht)

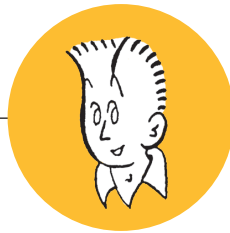

© Nicol' Andrea

Pom in januari 2011.

De Weyer was dus vlot bij Pom geraakt en al vreesde *Humo*-journaliste Annemie Bulté dat het niet zou lukken – ‘Pom had de reputatie dat hij zelden interviews gaf, en altijd tegen zijn goesting.’ – toch maakte ook zij rond dezelfde tijd een afspraak.

Tom Vets belde Pom op. “‘Maar manneke, laat me toch met rust!’ Ik hoor het Pom nog door de telefoon roepen’, schreef hij zo’n tien jaar later in *Gazet van Antwerpen* naar aanleiding van

de publicatie van *De geniale soepselder*, het hommage-album aan Pom. Na het nodige aandringen en vooral de tussenkomst van Edgar Ernalsteen – de GvA-journalist in wie Pom vertrouwen had en die al eerder collega's Kristin Matthyssen en Jan Bex bij hem had binnengeloodst – ging ook dit interview door.

'Rookt er iemand van jullie?'

De drie journalisten zouden er geen spijt van krijgen. 'Het werd een van mijn meest memorabele interviews ooit', schreef Vets. 'Het werd een geweldige avond. Een interview met Pom is een belevenis', zei Bulté. De Weyer herinnerde zich: 'Bij het openen van de deur was hij zowel vriendelijk als – dacht ik toen – gespeeld nors. Het was een bizarre combinatie van die twee elementen. Ik denk dat hij zich zowel wilde positioneren als dat hij wilde zien welk vlees hij in de kuip had. Nu, ik hou wel van rechtlijnigheid, dus geen probleem. "Mannekelief toch, wat komt gij hier eigenlijk zoeken?" begon hij. "Mijn strip interesseert toch niemand meer." Maar wat volgde was wel een onderhoudend, bij momenten gevoelig gesprek van meer dan twee uur.'

De journalisten werden goed ontvangen. Vets schreef daarover: 'Even later kregen de fotograaf en ik een koffie en een chocoladebonbon aangeboden. "Wat moet je nu aan venten aanbieden?" vroeg hij. "Rookt er iemand van jullie? Nee? Gelukkig, dat is dan weer een sigaar uitgespaard."'

Nadat ze minutenlang een loeiharde elektronische versie van Beethovens *Für Elise* als deurbel hadden moeten aanhoren, werden ook Annemie Bulté en fotografe Nicol' Andrea binnengelaten: 'Pas toen het echt ongemakkelijk begon te worden, zagen we hem in zijn witte stofjas door de gang naar de voordeur schuifelen. "Ik leef nog", zei hij toen hij de deur opende. "Maar verwacht er niet te veel van. Op mijn leeftijd ontvang ik normaal geen dames meer." Hij was toen al eenennegentig, maar de ene droge grap na de andere rolde eruit,

dezelfde humor als in zijn strips. Hij toonde zich zoals hij was: een eigenzinnige, contraire brompot, onwillig om een interview te geven, maar tegelijk heel voorkomend. Hij ontving ons met thee en koekjes – worstjes met mosterd vond hij niet passen voor een dame.'

'Ik ben een hartvreter.'

Pom bleef zijn eigen dwarse zelf tijdens het gesprek, merkte De Weyer: 'Jawel, hij gromde en bromde, en herhaalde dat het hem allemaal niets meer kon schelen. Zijn reeks niet, zijn leven niet. "Ik zal blij zijn als het gedaan is. [...] Ach, ik ben een hartvreter. Een urk. Hoezo, u kent dat niet? Iemand die tegen zijn goesting leeft en niemand kan uitstaan. Voilà."'

En ook Bulté zag Poms stemming in de loop van de avond een paar keer wisselen: 'Mij sprak hij aan met "Maskelief". Ik mocht hem alles vragen. Hij switchte van opvliegend ("Daar komt niks van!") naar humoristisch (over Fanny in de Kiekeboes: "Bloot in een stripverhaal is als een sardientje in een crèmekoek: dat past niet bijeen."), van sarcastisch naar triest, maar was altijd doodeerlijk.'

Dat wisselen van gevoelens van Pom leidde tijdens het interview met De Weyer tot een ongemakkelijk moment: 'Eén keer liep het gesprek echt muurvast door iets dat ik niet had zien aankomen. Toen hij me vroeg wat ik wilde drinken – eraan toevoegend dat hij alcohol noch koffie nuttigde – en ik "kraantjeswater" antwoordde, voelde hij zich beledigd. Maar ik wilde alleen maar kraantjeswater. Ik zal weeral eens een dieetpoging gedaan hebben, zeker? Niettemin, hij voelde zich beledigd, geschoffeerd zelfs. Het waren vijf lange minuten waarin hij zich niet kon losmaken van mijn antwoord. Voortdurend zocht hij naar manieren om uit die situatie te ontsnappen, om uiteindelijk al mompelend naar de keuken te schuifelen om appelsienen te gaan persen. Heel lief, natuurlijk.'

© Nicol' Andrea

'Een interview met Pom is een belevenis', aldus journaliste Annemie Bulté.

'Het tekenpapier dat ik gebruikte was toevallig op.'

Pom nam de tijd om geïnterviewd te worden. Hij uitte zijn opluchting dat de serie gestopt was. 'Wat je moet doen, doe je vaak tegen je goesting. Bovendien was het specifieke tekenpapier dat ik gebruikte toevallig op. Ik had niet meer de courage om er nog bij te bestellen', vertelde hij aan Vets. En ook dat die zestig jaar Piet Pienter en Bert Bibber hem niets deden: 'Op 5 januari 1951, precies de dag waarop Piet en Bert zijn geboren, kwam ook mijn dochter Greta ter wereld. Ik zal woensdag meer aan haar denken dan aan die stripfiguren.' Al plaatste De Weyer Poms zogenaamde onverschilligheid toch in perspectief: 'Pas op het einde van het gesprek kreeg ik mee dat hij die week nog *Humo*-journaliste Annemie Bulté had laten komen, wat me deed beseffen dat hij zijn verzuchtingen rond de

media-aandacht voor zestig jaar Piet Pienter en Bert Bibber toch net iets minder erg vond dan hij liet uitschijnen. Nu ja, misschien ook niet. Antwerpen wilde voor die verjaardag een stripmuur optrekken, maar dat weigerde hij. Net als het standbeeld van Piet, Bert en Susan dat Nijlen wilde oprichten. Belachelijk, vond hij dat. Misschien was het ook wantrouwen.'

De collega-stripauteurs moesten het ontgelden, stelde niet alleen Bulté vast: 'Poms relatie met journalisten was misschien niet opperbest, maar die met zijn collega's was in ieder geval nog slechter. Willy Vandersteen noemde hij een smeerlap, Marc Sleen kon niet tekenen, en Merho was een blaaskaak die het werk van anderen pikte. Ik vroeg hem of dat ook kwam omdat ze meer strips verkochten dan hij, maar dat ontkende hij, en daarbij: dat was de fout van de uitgeverij.'

DE ZAAK BLINKSTEIN

De Zaak Blinkstein

De zelfrelativering slaat hevig toe bij Pom. Hij kondigt het nieuwe avontuur aan als 'een vrij tamme geschiedenis, met veel aktie en weinig inhoud, bijeengeklad door een van-werklust-blakende... Pom', terwijl hij zichzelf slapend aan zijn bureau afbeeldt.

Maar Piet Pienter, Bert Bibber en Susan zullen zich niet vervelen in dit verhaal, want crimineel Honoré d'Agterwiel is ontslagen uit de gevangenis en gaat meteen diamantair Blinkstein opzoeken. Samen beramen ze een meesterplot om zéér rijk te worden. Dat lijkt te lukken. Zelfs wanneer commissaris Knobbel persoonlijk op onderzoek gaat en... door de politie neergeslagen wordt. Onze vrienden worden noodgedwongen het avontuur ingesleurd en ontdekken dat Honoré d'Agterwiel niemand minder is dan de zeer geslepen misdadiger Jakobus Slurf (zie albums *De Verborgene Schat*, *Hypnosepillen* en *Polarisatie-Preparaat XX*).

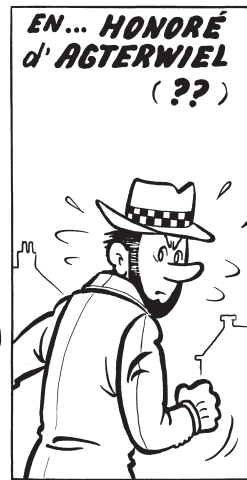
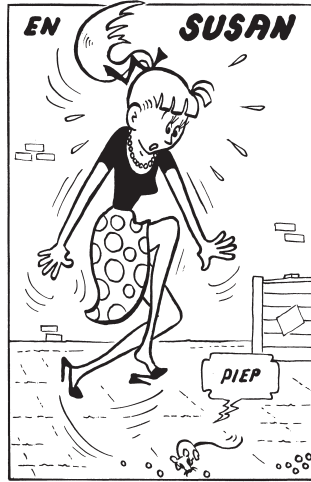
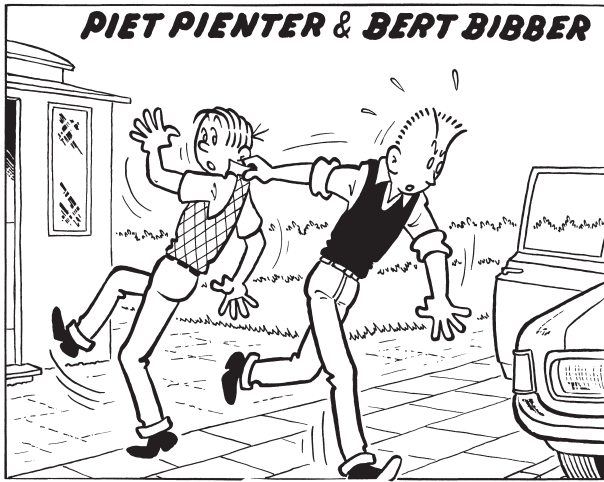
En die arme Bert Bibber? Die probeert een mooie vaas te kopen voor de jarige Susan. En? Wel, scherven brengen geen geluk.

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen
26 mei 1978 tot en met 9 september 1978

Eerste album-uitgave
uitgeverij De Vlijt
1978

Heruitgave
Standaard Uitgeverij
1997

OPERATIE DIEPVRIES

Operatie Diepvries

Het was al een tijdje geleden – van *De Diktator van San Doremi* (album 20) – dat Piet, Bert en Susan San Doremi hadden bezocht, maar kijk... Daar komt de postbode aan met een uitnodiging van president Tranquilla om een paar weken in zijn paleis te komen logeren. Daar gaat het drietal vrolijk op in, zeker omdat het al dagen regent in België. In San Doremi schijnt immers immers altijd de zon.

Normaal gezien toch. Maar nu wordt het land geteisterd door hevige sneeuwbuien en ijskoude temperaturen. Verdacht, vindt Piet en hij heeft gelijk. De machtswellustige generaal Carne de Cordero, van de naburige bananenrepubliek Bombilla, heeft miljarden geïnvesteerd in een weer-satelliet die de warmtestralen van de zon kan afbuigen en veroorzaakt zo enorme schade in San Doremi. Ook professor Kumulus wordt overgevlogen, maar het zal hem tijd kosten om een richtstraalzender te ontwikkelen. Om een invasie van Cordero te voorkomen, zullen Piet, Bert en Susan het bodemstation van de satelliet moeten vernietigen.

Zullen onze 'extranjeros' slagen?

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen

18 april 1979 tot en met 3 augustus 1979

Eerste album-uitgave

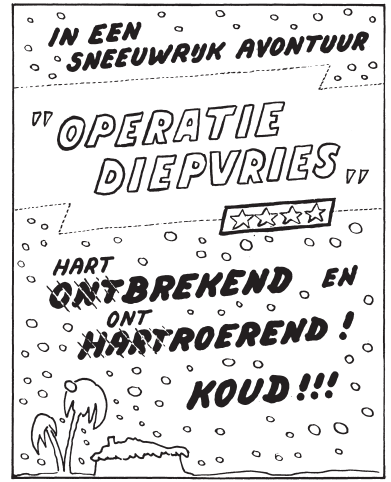
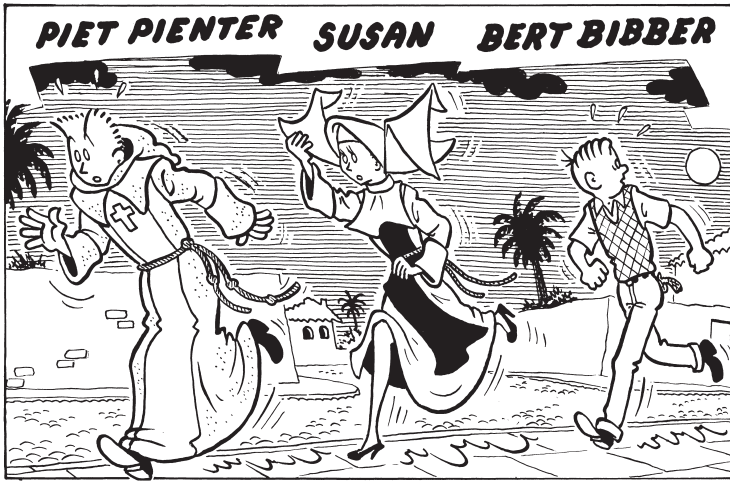
uitgeverij De Vlijt

1979

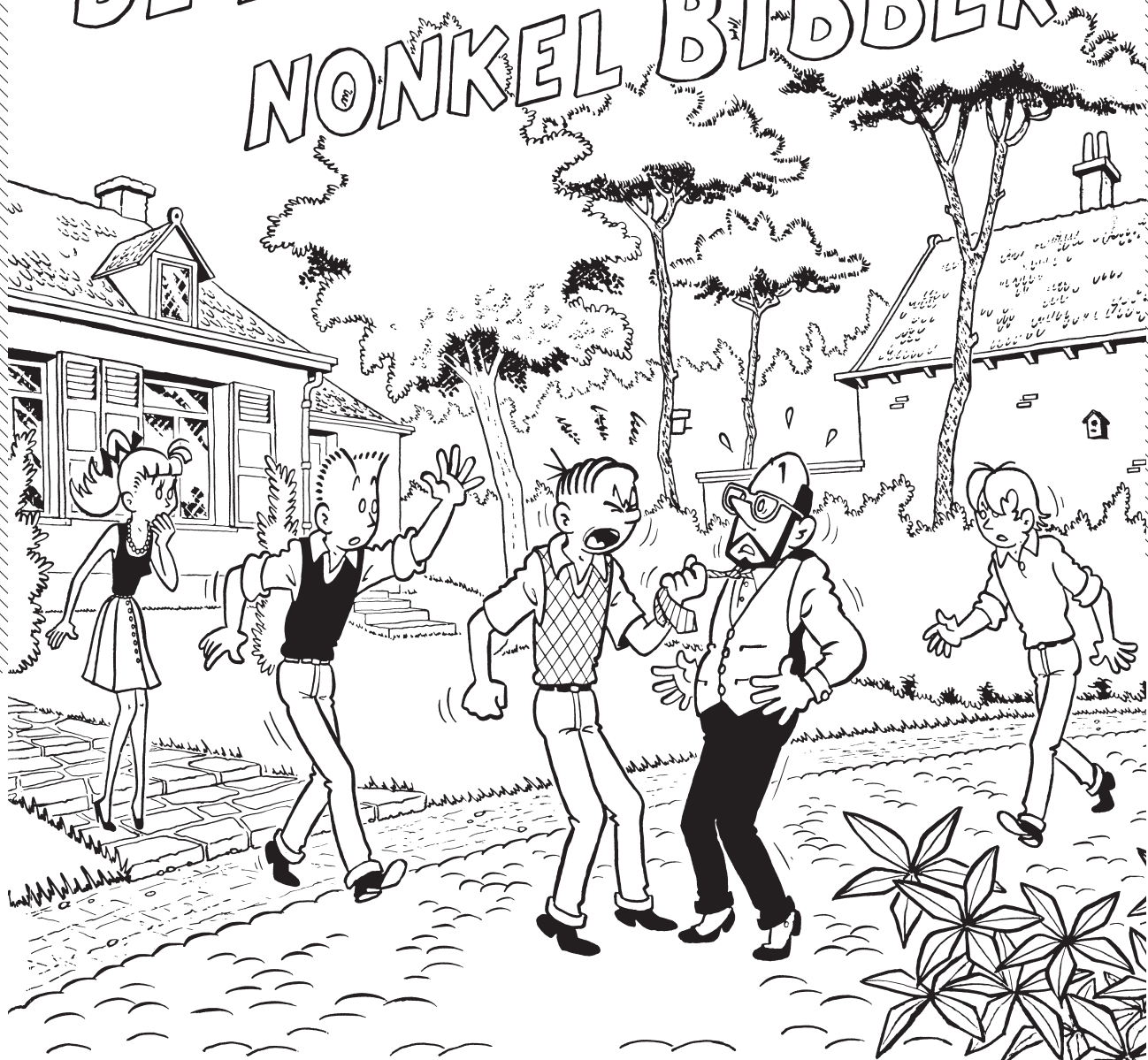
Heruitgave

Standaard Uitgeverij

1996

DE ERFENIS VAN NONKEL BIBBER

De Erfenis van Nonkel Bibber

Bert Bibber is met zijn gat in de boter gevallen.

Hij heeft nog maar pas van notaris Snuijf vernomen dat hij van zijn oud-overgrootoom en voormalig ontdekkingsreiziger Petrus-Baptist Bibber een volledig gemeubileerd landhuis heeft geërfd of hij wordt geconfronteerd met de liefde van zijn – euh... haar – leven, juffrouw Philomena Happelspijs. Kan een Bibber zoveel geluk aan? Neen.

In de kelder van het geërfd huis liggen kunstschaten. 'Joechoe! M'n broodje is gebakken!!! Ik ben binnen!!!' juicht Bert Bibber euforisch. 'Voor tien jaar minstens!' antwoordt Piet Pienter nuchter als altijd.

Wie heeft de kunstschaten gestolen? En hoever wil juffrouw Happelspijs gaan voor haar uitverkorene? Prangende vragen die in dit album worden beantwoord.

Voor de energieke, vastberaden en hopeloos verliefde Philomena Happelspijs stond Mieke Ceulemans, de vriendin en latere levensgezellin van Pom model.

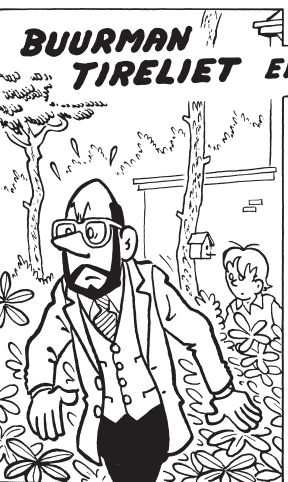
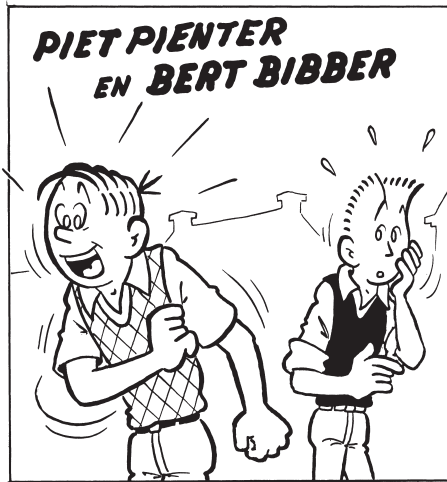

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen

10 september 1980 tot en met 26 december 1980

Eerste album-uitgave
uitgeverij De Vlijt
1980

Heruitgave
Standaard Uitgeverij
1997

ATOOMBANDSTOF WARWINKELARIUM

Atoombrandstof Warwinkelarium

Professor Hilarius Warwinkel die volledig lazarus in zijn zetel zit, Madam Klakson die slechts kan fluisteren en niet meer toeteren en Theo Flitser die met een blauw oog en een bierfles in de hand over Susan droomt.

Het nieuwe avontuur kondigt zich wel heel intrigerend aan. Komt daar nog bij dat Warwinkel een nieuwsoortige atoombrandstof heeft ontwikkeld – heel bedreigend volgens professor Kumulus – en de telefoondiensten niet echt werken zodat verwarring de norm wordt.

Op de uitgeverij ontvingen we volgend bericht van Edward Verschaeren, de kleinzoon van een zekere dokter Stuyck: 'Op strook 24 van dit verhaal zien we een dame die de telefoon beantwoordt in een artsenpraktijk. Pom tekende hier zijn levensgezellin, mevrouw Mieke Ceulemans, die op dat moment als verpleegkundige werkte in de praktijk van nko-arts dr. Lucien Stuyck. Pom vervormde deze naam tot dr. Struyck. Ik vernam het verhaal in mijn jeugd, toen het boek gepubliceerd werd, vandaar dat ik u deze informatie kan bevestigen.'

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen

24 augustus 1981 tot en met 7 december 1981

Eerste album-uitgave

uitgeverij De Vlijt

1981

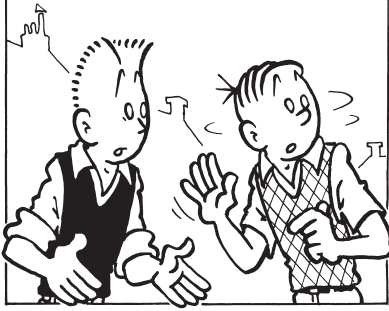
Heruitgave

Standaard Uitgeverij

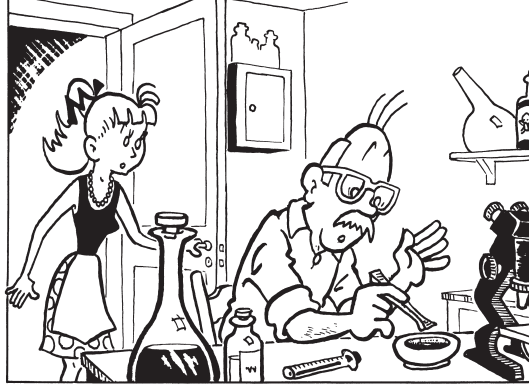
1997

**PIET PIENTER
EN BERT BIBBER**

SUSAN PROFESSOR
KUMULUS

IN...
**ATOOMBRANDSTOF
WARWINKELARIUM**

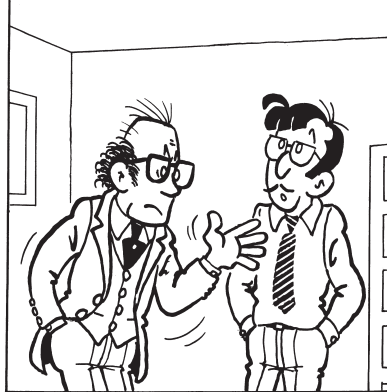
**MET HILARIUS
WARWINKEL**

**MADAM
KLAKSON**

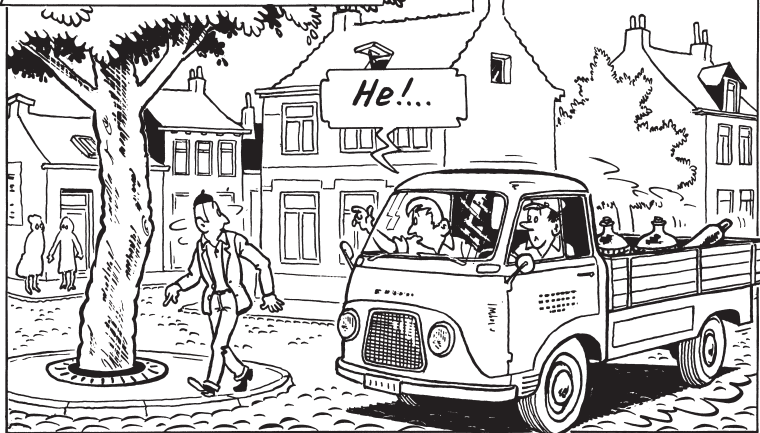
**DE GEBROEDERS
DESCHÉPELAERE**

**EN...
THEO FLITSER**

IN BOMMELHEIDE...

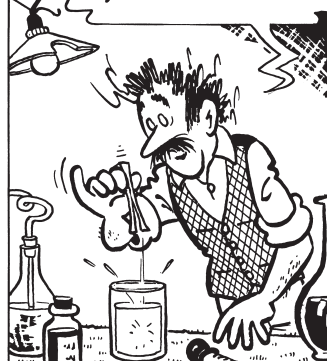
Warwinkel? Haja... die rare geleerde!
Heu... die woont .....
't Is 'n heel eind buiten het dorp!... Mersie!

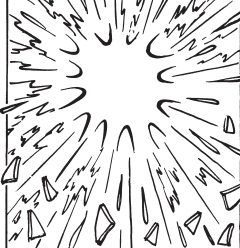
**HILARIUS
WARWINKEL
WERKT
AAN EEN
WERELD-
SCHOKKENDE
UITVINDING...**

"Vertraagde reactie..
Ik ben benieuwd
of het lukt..."

WAMM

Reactie nog iets te snel! Maar
ik ben op de goede weg!

